

Joyeuse entrée bij A.A.C. MEMOIRES ATLETIEK 1932 / 1940. (gestopt toen Duitsers binnenvielen)

In hoofdzaak bedoeld om zoon en dochter (geb. ná de oorlog) plus zuster (78) op de hoogte te brengen, hoe schrijver dezes het toen bracht tot top-athleet met, zoals hij 't zelf zegt "speeltuinoopleiding". Een trainer behalve voor het lopen, had men in zijn verleniging niet en moest hij het allemaal zelf ontdekken en dit epistel laat zien, dat 't hem gelukt is. De moeite waard om gelezen te worden! Ofschoon er nog meer in had gezeten; in 1940 gestopt toen de Duitsers ons land binnenvielen. Tot goed begrip diene, dat dit verhaal niet is bedoeld om te geuren! Als e.e.a. interessant genoeg is, mag A.A.C. alles of een deel in haar clubblad verwerken, want er is voor lezenswaardige copie altijd gebrek! De start vond plaats op een mooie Zondagmorgen, zoals zijn verhaal vertelt onder de titel JOYEUSE ENTREE BIJ A.A.C. Niets is verzonnen of aangedikt en berust alles op pure waarheid. Thuis moesten ze het doen met hetgeen in de krant stond en dat vond hij voldoende! **Joyeuse entrée bij A.A.C.**

In 1932 mij bij A.A.C. aangemeld en voor de aanschaf van de spullen, verwees men hem naar de vaste leverancier van A.A.C., t.w. Kauling & van Amelsbeek in de Van Swindenstraat. Hier werd hem de vraag gesteld, welke nummers hij ging be-oefenen, springen / werpen en/of lopen, want voor eerstgenoemde 2 nummers waren punten in de hak noodzakelijk. 2 vrienden/buurjongens voelden niets voor atletiek, maar hadden het meer begrepen op mooie en/of leuke meisjes, waarvoor zij op dansles gingen en op de Zaterdag-avonden de Kalverstraat (Munt-Dam) op en neer lopen. Er werd toen nog op Zaterdag een $\frac{1}{2}$ -dag gewerkt! Omdat hij een kop groter was dan zij, moest hij vaak horen van de tegenliggers, of het koud boven was! Op een Zondagmorgen voor het eerst de Sintelbaan op en na $1\frac{1}{2}$ ronde gelopen te hebben, was mijn kruit vershoten en was het uitblazen om weer op adem te komen. Zijn 2 vrienden waren komen kijken, hoe zijn debuut zou uitvallen, staande voor het hek, want zij hadden geen recht op toegang, dus bleven zij ervóór! Groot was zijn debuut niet, want zij waren snel verdwenen. Bij het lopen van die $1\frac{1}{2}$ ronde gezien, dat A.A.C.-er's aan het hoogspringen waren op een mij niet bekende hoogte, maar de lat tuimelde er steeds af. Na verteld te hebben, óók lid te zijn van A.A.C. en of ik mocht meedoen, was het antwoord "maar natuurlijk". Enkele bestuursleden waren als kijker aanwezig en na nog enkele mislukte sprongen zei de door mij aangesprokene; "nou mijnheer, gaat Uw gang". Hij nam zo maar een aanloopje en kwam er ruimschoots over, waarop één der bestuursleden zijn armen omhoog stak en enthousiast uitriep; "Hoera, we hebben er een hoogspringer bij!". Kennelijk had men die nog niet, vandaar het ijverig oefenen die Zondagmorgen. Of men toen voor hem de lat nog hoger heeft gelegd, kan hijU niet meer vertellen, maar 't lijkt hem wel logisch.

ANEKNOTE.

Een aardige anekdote wil hijU niet onthouden! En wel de volgende; ná de oorlog en heel veel later (het zal omstreeks 1982 zijn geweest) opperde een oud clublid Jan van der Groef het plan, oud bestuursleden te gaan opzoeken, o.a. Bohlmeijer. Daarbij werden oude koeien uit de sloot gehaald en kwam mijn Ie kennismaking (1932) met leden van A.A.C. ter sprake, die aan het hoogspringen waren. Niemand kende die nieuw-komer en die slaagde ruimschoots bij de Ie de beste sprong, waarop iemand van de aanwezigen uitriep; "hoera, we hebben er een hoogspringer bij." Toen liet hij weten, dat hij het was met die enthousiate kreet, zodat het bezoek geslaagd kon worden genoemd! Hij kon niet bevroeden, dat dit nieuwe A.A.C.-lid in 1936 de recordsprong maakte van 1.946 m. Niet onvermeld moet hierbij blijven, dat vóór 1940 gelijkvloers werd afgezet en het landen in de eveneens gelijkvloerse zandbak op de pootjes moest worden geland!

Gouden greep van A.A.C.-leiding in 1932.

Pas na de negatieve resultaten op polshoog in de jaren 1932-33 en 34 zag men wat in mij voor de Spelen in '36 (OLYMPIADE BERLIJN) mits het polsstok-springen aangeleerd werd en hiervoor werd niet vergeefs een beroep gedaan op de Nederlandse Recordhouder en A.V. "Haarlem" atleet Kees van der Zee (3.80) m. , waarmede begin 1935 werd begonnen. A.A.C. beschikte niet over een polsstok , geschikt voor mij (96 kg) , vandaar 3 jaar achtereen 0 punten .De ondervermelde statistiek laat zien, dat het Bestuur van A.A.C. een gouden greep had gedaan, uiteraard zonder te weten, dat zij met hun advies in 1932 een geboren IO-kamper hadden ontdekt.Door de behaalde resultaten op alle nummers onder elkaar te vermelden + die van de vroegere recordhouder Harry de Keyser van de vereniging Z.A.C. (Zwolle) ? in 1924 gevestigd tijdens de OLYMPISCHE SPELEN te PARIJS , kunt U vaststellen , hoe vlot een nieuwkomer van 1932 een prachtig resultaat boekte in 1936 bij de OLYMPISCHE SPELEN in BERLIJN. A.A.C. had wel een polsstok-hoogspringer in haar gelederen, n.l. Adse Ras, maar zijn polsstok zou mijn gewicht niet kunnen verdragen (toen 96 kg.) en dus bleef oefenen hierop achterwege ; vandaar die 3 x 0 punten. **SELF - MADE MAN.**

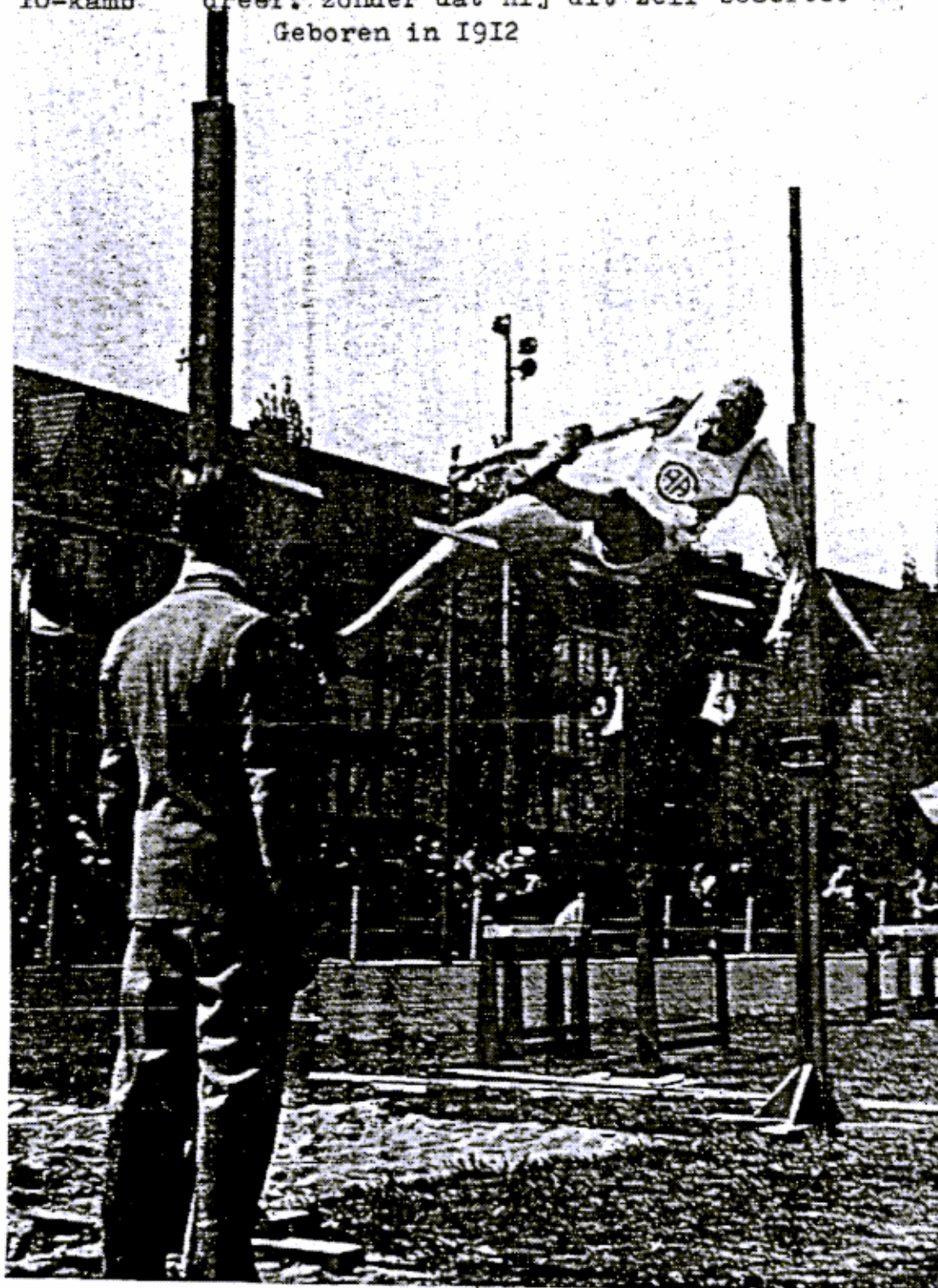
1924	11.4	6.00	11.31	1.60	54.6	19.0	38.41	3.50	44.65	5.15	4	6509.14
1932	12.4	5.48	11.08	1.72½	59.3	19.7	35.96	0.00	43.35	5.21	1	5133.26
1933	12.-	5.78	11.76	1.75	56.5	19.4	36.43	0.00	49.75	4.58½	1	5837.60
1934	11.6	6.70	12.11	1.85	55.-	17.5	34.91	0.00	51.38	5.02	9	6560.77
1935	11.6	6.68	12.99	1.80	54.-	17.3	37.99	3.30	48.86	4.51	1	7390.61
1936	11.6	6.69	13.49	1.90	51.5	16.2	39.45	3.40	55.75	5.06	1	7990.99
1937	11.2	6.93	13.36	1.70	53.-	15.3	40.18	3.50	55.01	5.15	7	6942.50
1938	wegens armblessure afgeschreven, tienkamp bij de EUROPEESCHE KAMPIOENSCHAPPEN gingen niet door.											
1939	wegens mobilisatie afgelast.											

PRESTATIES van vóór 1940.

uit de recordverbetering na 9 nummers spreekt 't aanwezige talent!

Dit record werd al in 1934 verbeterd met slechts 9 nummers en dat mag gerust uniek genoemd worden! Bij alle in Amsterdam gehouden IO-kampen lukte het mij niet de minimum-hoogte voor het verkrijgen van punten te overbruggen en kennelijk voelde Jan Blankers zich als mede-IO-kamper door mij bedreigd ingeval het mij zou lukken punten te vergaren; in dat geval zou ik hem dan in punten-aantal voorbij zijn gestreefd. Bij mijn laatste ongeldige sprong zei hij "jij zal het nooit leren, want jouw benen zijn te lang. Ik dacht toen bij mezelf; " dat zeg je niet tegen een dove! Na die 3 tienkampen (voor mij 9 kampen) werd het besluit genomen, mij als IO-kamper naar BERLIJN in 1936 OLYMPISCHE SPELEN af te vaardigen. Wat door mij aan vaardigheid op de diverse nummers werd opgedaan, was vergelijkbaar met een SPEELTUIN-OPLEIDING, want trainers met kennis van zaken waren er niet, behalve WIM HENNINGS voor de loopnummers, ex sprinter op de 100 en 200 meter ; zelf deelnemer aan de Olympische Spelen 1928 te AMSTERDAM met kennis van zaken. A.A.C. hield zelf een indoor-training en daarvan maakte ik gebruik ; de leiding was in handen van clubgenoot Adse Ras . een geboren gym-onderwijzer en in A.A.C. de polsstokhoog-springer. Niet onvermeld moet blijven, dat het opbouwen van prestatie's enorm veel tijd vergt en diverse uitstapjes naar het buitenland zijn gehele vakantie opslokte. Maar zoiets doe je voor je plezier en echt spijt heb ik er nooit van gehad.

FOTO is JAN BRASSER tijdens zijn recordsprong in 1936
 Begon in 1932 met athletiek en bleek voor diverse nummers
 grote aanleg te hebben, wat hem in de richting van de
 IO-kamp dreef, zonder dat hij dit zelf besepte!
 Geboren in 1912

KAMPIONEN VAN NEDERLAND.

Hoogspringen	Amsterdam	1.80m	1933
Hoogspringen	Amsterdam	1.855m	1934
Tienkamp	Amsterdam	6560.77 pt	1934
Tienkamp	Amsterdam	7390.61 pt	1935
Hoogspringen	Amsterdam	1.85m	1936
Discuswerpen	Amsterdam	42.74m	1937
110m.horden	Amsterdam	15.00s	1937
Tienkamp	Amsterdam	6942.50 pt	1937
110m.horden	Deventer	15.2s	1938
110m.horden	Rotterdam	15.0s	1939

KAMPIONEN VAN GROOT BRITANNIE.

120 Yards horden	Londen	14.7s	1939
<u>RECORDHOUDER (OP of IN).</u>			
Hoogspringen	Wormerveer	1.857	1934
Tienkamp	Amsterdam	6560.77 pt	1934
Tienkamp	Amsterdam	7390.61 pt	1935
Hoogspringen	Amsterdam	1.946m	1936
Tienkamp	Berlijn	7046.00 pt	1936
110m horden	Parijs	14.6s	1938
400m horden	Amsterdam	55.5s	1939

DE VERKEERDE KLEEDKAMER

De doorde A.A.B. ge-organiseerde wedstrijden trokken ieder jaar grote belangstelling van de deelnemers en zodoende een overvolle kleedkamer. Geen haakje vrij en kon ik moeilijk m'n spullen op de bank of eronder deponeren. Nu had ik bij het binnenkomen van het terrein gezien, dat in het ervoor aangebouwde hok, waarvan de 2 deuren openstonden, haakjes vrij waren en wat belette mij hiervan gebruik te maken? Zo gezegd, zo gedaan en om te douchen moest je toch naar de grote kleedkamer, maar meestal vergeefs. Alle water uit de automaat was natuurlijk opgebruikt en dus werd 't koud wassen. Bij het aankleden kwam er een meneer binnen om te vertellen, dat ik mij daar niet had mogen verkleden, want het was een privé - kleedkamer van A.V. '23. Na mijn excuus te hebben aangeboden en verteld te hebben, hoe ik ertoe gekomen was (de gang van zaken kende ik nog niet door mijn korte meedoen in de atletiek) stelde hij mij de vraag, of ik er niets voor voelde , lid te worden van A.V. '23. want het gehalte was beter en A.A.C. was maar een volksclubje! Ik liet weten, geen enkele reden te hebben om te veranderen en wat betreft het betere gehalte, waarover hij sprak, wees ik hem op het vuile goed, wat daar hing; of dat het betere gehalte was, waarover hij sprak! Wie dat was, weet ik niet, maar kennelijk is hij daarvan geschrokken , dat hij in no time verdwenen was! **Poging tot ronselen?** ; wie zal het zeggen maar het leek er veel op! Vorderingen moesten op eigen houtje gemaakt worden, want trainers heb ik niet gekent. Alleen voor de loopnummers was er een Wim Hennings, sprinter op de 100 en 200 meter met kennis van zaken.

HOE KOM JE AAN EEN SPORTNAAM?

Dat kan hij U gauw vertellen! Zijn ware naam is Reindert Johannes, maar thuis werd hij JOPIE genoemd. Toen hij 14 was, wist zijn vader een betrekking voor hem bij een Duits Expeditie-bedrijf en protesteerden was er niet bij. Thuis hadden ze 't niet breed en mijn salaris gaf blijkbaar verlichting voor het huishouden. De MULO af en 's-avonds naar de Eandels-avondschool in de Karel du Jardinstraat, waar hij een zekere FRANS RAMBACH leerde kennen, die via tennis veel later tot zijn beste vriend ging behoren! De personeel-chef was een Duitser, die later (40/45 Duitse bezetting) goed bleek) die mijn naam vroeg en kon mij moeilijk JOPIE zeggen en dus werd 't JOHAN. Oh, zei de man, dat is in het Nederlands JAN en dat liet ik toen maar zo! De man woonde in de buurt van de Sintelbaan en op een keer zag hij mij op het middenveld met een speer bezig. Bij mijn verschijnen op de baan en het middenterrein had men zich afgevraagd, wie die knul was en van welke vereniging en alras wist men zijn naam (Brasser), maar nog niet zijn voornaam. Toen de man mij zag, begon hij te roepen "JAN, JAN", maar dat hoorde ik niet. Iemand ging naar hem toe en vroeg hem, wie hij moest hebben en toen beduidde hij " die man met de speer op het middenveld " en toen wist men gelijk zijn voornaam. Sedertdien is het altijd JAN gebleven! **NOG NIETS GEPRESTEERD EN TOCH AL EEN SPORTNAAM !**

KREIGSMAN met BLANKERS en KORVER voor kennismaking?

Ik was met de polsstok bezig en had juist enkele sprongen gemaakt en de aanloop doorgenomen, voldoende om te stoppen, toen dit 3-tal mij kwam opzoeken. Nu Kreigsmann erbij was, moest en zou ik nog een sprong maken en om deze man niet teleur te stellen, voldeed ik aan het verzoek van KORVER en BLANKERS. De lat werd op 3.20 m. gelegd, aanlopen en er vlot over, waarop KREIGSMAN uitriep ; "die man kan 4.00 m. springen!" In 1934 voor de 3e x in een IO-kamp (32-33-34) 0 punten liet BLANKERS mij weten, dat ik het nooit zou leren, omdat mijn benen te lang waren! Niets gezegd, maar wel gedacht ; **Zo iets zeg je niet tegen een dove!** Blankers kon terugdenken aan zijn in 1934 ge-dane uitspraak! en blameert zich met uitspraak.

DE TIENKAMP IN BERLIJN '36 aantal deelnemers 28

DE TIENKAMP startte op vrijdag en zaterdag 7/8 en 8/8

Zijn deelname aan de IO-kamp te BERLIJN kwam voor hem véél te vroeg; zie tabel voor de jaren 1932-1934. Toen duidde nog niets erop, dat in hem talenten schuilden om het vér te brengen in de atletiek! En die gedachte leefde óók bij hem! Maar toen de K.N.A.U. het besluit nam hem toch af te vaardigen voor de IO-kamp, dan doe je het maar! Met geen enkele illusie op een goede klassering. Op Vrijdag 7 Augustus begon voor hem de IO-kamp met de 100 meter; in series van 3 man. Het gaat hierbij niet om het winnen, maar om de tijd die je maakt en die kan gunstig uitpakken , als je sterke tegenstanders treft, wat helaas niet het geval bleek. De serie werd door hem gewonnen in 11.6 sec., een tijd die door hem al vaker werd gelopen; dus geen winst en van tegenstand niets gemerkt. Het vérspringen leverde hem 6.69 m. op en het kogelstoten 13.49 m., wat dus niet tegenviel. Hierna het hoogspringen, een nummer, waarop hij in dat jaar (1936) een nieuw Nederlands record vestigde met 1.946 m. nu maar 1.90 m. en daarmee was hij de enige , die deze hoogte haalde; hoger lukte niet na 3x een poging daartoe gedaan te hebben. Als slotnummer van de 1e dag de 400 m. met iets merkwaardigs, zeker tijdens **de Olympische Spelen**. Wat was namelijk het geval? Enkele series met 3 man waren al gelopen en had al geloot voor volgende race en baan 1 getrokken, toen men mij kwam vertellen, dat overgeloot moest worden en ; vanaf nu series met 6 man zouden worden gelopen! Maar dat nam hij niet en stond erop, dat de door hem gelootte serie met voor hem baan I (dus binnenbaan) met 3 man (en 2 man vóór hem) dóór ging en weigerde opnieuw een penning te trekken. Dat jury-lid terug naar de jury-tafel en mijn houding overgebracht. Hij kwam even later terug , maar ik be-duitte hem, tochniet nogmaals een penning te trekken, toen hij mij vertelde, dat baan I nog niet was getrokken! **Uniek**. Na aan het zakje gevoeld te hebben of er nog maar één penning in zat (wat juist was!) dorst ik mijn hand in het zakje te steken en inderdaad was het baan I., zodat zijn protest geen zin meer had! 5 man vóór hem en dus kon hij zich lekker optrekken en finishte de race in 51.5 sec. ; een tijd nog nooit door hem gelopen. Tot zijn grote verbazing stond hij de 1e dag op de 4e plaats, achter 3 Amerikanen, t.w. CLARK, BORRIS en PARKER, die resp. 4194, 4192 en 3888 punten hadden tegenover zijn totaal van 3873 punten. Die PARKER zal hem dus wel geknepen hebben en met betere

NAAR DE OLYMPISCHE SPELEN 1936 te BERLIJN
Opening op zondag 2-8-'36, 1e wedstrijddag maandag 3-8-'36
met o.a. het HOOGSPRINGEN.

Op de 1e dag van de Spelen moest s'morgens 1.85 m. worden gesprongen, zijnde de limiet om 's-middags te mogen meedoen aan de finale. Er werd in 2 bakken gesprongen, gelijkvloerse afzet en landing, maar onze **TOURIST HOOGSPRINGEN** haalde die hoogte natuurlijk niet en kon met z'n " taart " op de tribune plaatsnemen en alle evenementen vanaf de tribune gadeslaan + profiteren van alle faciliteiten . hem door de keuze-commissie (Burger & Moerman) beide pro A.V. '23 geboden! Deze man had nooit uitgezonden mogen worden en werd in BERLIJN wel duidelijk met die lullige 1.80 m. Jan Brassier haalde 's morgens de 1.85 m. wél en 's middags wederom ! Zijn poging toen 1.90 m. te halen, lukte niet, maar als dat maar wél in de IO-kamp zou lukken!

Verzoek van keuzecommissie niet mee te doen in Arnhem.

De A.V. '23-er G. Carlier moest zich nog kwalificeren en een laatste kans werd hem geboden in Arnhem. De heren van de K.N.A.U. Burger en Moerman kwamen naar me toe met het verzoek, af te zien van deelname aan het nummer hoogspringen, waarvoor ik óók stond ingeschreven. Het motief was, dat Carlier (een belofte voor de toekomst) zich volledig kon concentreren en dus zag ik af van deelname. Voor mij geen bezwaar, want ik was ervan overtuigd, dat G. het toch niet zou halen. Stom van mij niet te gaan kijken, want met 1.85 m. op de standers, zou zulks kunnen worden opgevat als " gehaald " , maar als het correct is, moet de springer over de 1.88 m. heen , want de lat hangt in het midden door. Maar het was een A.V. '23-er , die grote toekomst zou hebben en daarom moest hij in alle rust kunnen springen , wat natuurlijk lukte en hij zijn ticket voor BERLIJN binnenhaalde. DOORGESTOKEN KAART heet zo iets! A.A.C. had een recordhouder met 1.883 n.l. Karel Roelofs en er waren nog enkele 1.85 m. springers in den lande, o.a. v.d.Toelen, maar of die zijn geraadpleegd , weet ik niet. In BERLIJN zou blijken , dat G. nooit uitgezonden had mogen worden!

DOORGESTOKEN KAART. + Geldverspilling door Carlier mee te nemen!

Wat daar in ARNHEM heeft plaatsgevonden, is geen zuivere koffie geweest en heeft de keuze-commissie daar een TOURIST HOOGSPRINGER gecreeërd. Als het eerlijk zou zijn gegaan, had men gegadigden moeten oproepen om uit te maken, wie aanspraak heeft op uitzending. Mijn veronderstelling is altijd geweest, dat de keuze-commissie willens en wetens is afgegaan op datgene, wat op de palen staat aangegeven en de jury in ARNHEM bij de neus is genomen! Maar wat wilt U, weer een A.V. '23-er rijp voor BERLIJN. Dat 't daar mis zou lopen, kon ik voorspellen en verwijs U naar het verslag van de 1e dag daar, die met het nummer hoogspringen zou beginnen. **ONGELOOFLIJK!**

Na de 1e dag ben ik in het dorp gebleven en zoveel mogelijk oefeningen doorgenomen; van de SPELEN vóór het begin van de IO-kamp heb ik niets gezien, want ik kwam daar niet als toeschouwer! Op een dag in het dorp verschenen daar KORVER en BLANKERS in bijzijn van niemand minder dan de befaamde Zweedse trainer KREIGSMAN; de laatste kennelijk om met mij kennis te maken. Of zulks op verzoek van KORVER en BLANKERS was, is mij niet bekend geworden; het zou óók kunnen, dat KREIGSMAN over mij gehoord of gelezen had; de kennismaking was er!

Kreigsman Zweden als trainer beroemd.

DE TIENKAMP IN BERLIJN '36   **TWEEDE DAG**
aantal deelnemers 28

resultaten op de 100 m. en het verspringen (al genoemd) tegenover die van PARKER II.4 sec. en 7.35 m. had het verschil van 15 punten overbrugd kunnen worden! Maar er moest nog een 2e dag komen en dus niet te vroeg juichen! Aangenomen mag worden, dat de Amerikanen een veel betere opleiding gehad zullen hebben, waar tegenover terecht het speeltuinentwerk van hem stond! Die 4e plaats op de 1e dag schreef hij toe aan de goede resultaten op hoogspringen en de 400 m. en hoopte op behoud van die 4e plaats op de 2e dag, die begon met de 110 m. horden weer in 3 banen te lopen. Van tegenstanders niets te bespeuren en won de race in 16.2 sec., wat zwaar tegenviel en in zijn serie de Chileen Wenzel, die niets presteerde. De nu volgende statistiek laat zien, hoe de vlag ervoor stond op de 1e dag na 5 nummers.

	100 m.	Verspringen	400 m.	Kogelstoten	Hoogspringen
1. Clark	10.9 s.	7.62 m.	50 sec.	12.68 m.	1.80 m.
2. Morris	11.1 s.	6.97 m.	49.4 "	14.10 m.	1.85 m.
3. Parker	11.4 s.	7.35 m.	53.3 "	13.52 m.	1.80 m.
4. Brasser	11.6 s.	6.69 m.	51.5 "	13.49 m.	1.90 m.

Zoals hierboven al vermeld, begon de 2e dag met de 110 m. horden, wederom in 3 banen te lopen: er onthak een tegenstander (wie dat was is mij niet bekend) zodat de concurrentie niet veel om het lijf kon hebben en de kans op felle tegenstand voor 50% verkleen. Wou, dat kwam helaas uit, die Chileen in mijn serie (Wenzel) heb ik na de start niet meer gezien! Het resultaat was er dan ook naar (16.2 sec.) i.n.v. een paar tienden van een seconde winst! Met 39.45 m. discus kon ik tevreden zijn en daarna het polshoog-springen met mijn maximum-hoogte van dat jaar (3.40) m., welke hoogte door mij ge-evenaard werd. Dat was een slechte prestatie met die kortstondige **voorbereiding** en moet dit ongetwijfeld voor mijn leermeester **Kees van der Zee** een groot genoegen zijn geweest! Omdat deze hoogte zonder troubles werd behaald, nam ik mij voor, een poging te wagen 10 cm. hoger te springen en daarmede de verliezen op de 100 m. en 110 m. horden (met punten) wat op te vijzelen, wat jammer genoeg niet lukte! Bij één zo'n poging trapte ik met mijn linker voet mijn rechter enkel stuk bij het reuven en dat was niet gunstig voor de 2 nog komende nummers n.l. het speerwerpen en de 1500 meter. Het speerwerpen had met die door Dr. Verrijp gezwachtelde voet te lijden en natuurlijk de 1500 meter als slotnummer van de 10-kamp. Die 1500 meter werd een ware martelgang en wat nog erger was, 't kostte mij een zekere 4e plaats! **Pech op polshoog!** Het is tijdens deze race geweest, dat een toeschouwer aan de lange zijde van de baan riep: " **Hé klootzak, kun je niet wat harder lopen ?!** " Die 2e dag waren de resultaten als volgt:

	110 m. horden	Discus	Polshoog	Speerwerpen	1500 m.
1. Morris	14.9 s.	43.02 m.	?	54.52 m.	4.33.2 m/s
2. Parker	15. s.	39.11 m.	?	56.46 m.	5.7.8 m/s
3. Clark	15.7 s.	39.39 m.	3.70 m.	51.12 m.	4.44.4 m/s
4. Brasser	16.2 s.	39.45 m.	3.40 m.	55.75 m.	5.6 m/s

KAREL LOTSY CHEF D'EQUIPE TE BERLIJN.

Karel Lotsy was chef d'equipe in Berlijn, maar van enige bemoeienis heb ik persoonlijk niets gemerkt. De 100 en 200 meter hardlopen spraken hem kennelijk meer aan dan een 5e plaats in een 10-kamp, want een felicitatie kon er niet af. Toen ik ná de oorlog van de K.N.V.B. nul op rekest kreeg voor één plaatskaart voor een wedstrijd in ROTTERDAM ben ik brutaal geweest om hem hierover thuis te bellen en dat begon zo: " Karel, je spreekt met Jan Brassier " en zowaar kende hij me nog;" het verhaal vindt U hieronder!

Na de oorlog was er een voetbal-wedstrijd in ROTTERDAM, die ik graag wilde bijwonen, maar de vraag was, hoe kom je aan een kaart. Voor de hand liggend een brief aan de K.N.V.B. in den Haag, mij aan een kaart te helpen, daarin memorerend vóór de oorlog tot de top van de Nederlandse Athletiek behoort te hebben onder vermelding van een 5e plaats in de 10-kamp Berlijn 1936, in 1938 bij de Europeesche Kampioenschappen te Parijs als niet-specialist 3e op de 110 m. horden en in 1939 kampioen van Engeland op de 120 yards horden, alle 3 record-prestatie's, maar mijn verzoek werd niet ge-honoreerd. Door mijn Agenturen in Groningen zijnde, sprak ik daarover met de bekende voetballer Otto Bonsema, die er stom verbaasd over was, dat de K.N.V.B. mijn aanvraag voor slechts 1 kaart van de hand wees en noemde dit een groot schandaal. Ten einde raad Karel Lotsy gebeld en het verhaal hierboven verteld met gelijk de vraag of hij me nog aan een plaatsbewijs kon helpen; in Den Haag kende men Jan Brassier van de atletiek niet! Waarop Karel Lotsy zei; " **Sport & business moeten streng gescheiden blijven!** " JA,JA"! Karel was directeur van een grote verzekeringsmij; had ook veel te zeggen bij de K.N.V.B. Het was moeilijk, zo zei hij, maar zou zijn best doen mij alsnog te helpen en dat lukte! Die Zondag met de trein naar Rotterdam en zat al vroeg op mijn plaats. Nog niemand om me heen en na lang wachten kwam de meute opzetten, nog niet zo zeer om me heen, maar dat duurde niet lang meer. Die kwamen, keken naar me en de vraag die bij me opkwam was; zouden ze mij herkennen als zijnde de atleet van voor de oorlog? Het viel mij op, dat zij, die kwamen, elkaar allemaal kenden, want het was Dag Truus, Dag Piet enz. enz. Bij elkaar wel een stel of 20, die vóór, achter en opzij plaatsnamen, totdat iemand mij aanstootte en vroeg ; " zit U óók in verzekeringen? Die opmerking van Lotsy over Sport & Business aan mij gedaan , leverde het bewijs, dat zulks niet voor eigen business gold.

110 m horden.

=====

Voor de 10-kamp was een goede tijd noodzakelijk , maar voor BERLIJN 1936 was de tijd te kort geweest om veel aandacht hieraan te besteden. Het was mij al lang opgevallen, dat de recordhouder op dit nummer een kardinale fout maakte door met een gestrekt been over de horde(n) te gaan. Het was wel aardig om te zien en schreven de kranten, dat de winnaar stijlvol de horden nam, maar die hadden er geen kijk op, dat het stukken beter kon. Na de OLYMPISCHE SPELEN ben ik me daarop gaan toeleggen , zij het dat ik zorgde met opgetrokken knie zo dicht mogelijk bij de horde te komen ! Zodra mijn hiel de lat passeerde met dit been naar de grond, wat tijdwinst betekent. De oude recordhouder was nergens meer en het duurde niet lang, of zijn record ging eraan!

411, DIE HET VOOR HET ZEGGEN HADDEN Zo functioneerde de keuzecommissie
=====

De leiding van de K.N.A.U. was voor het merendeel in handen van A.V.'23-ers, namelijk NTC- voorzitter BURGER, zijn rechterhand MOERMAN, voorts Gym-leeraar KORVER en JAN BLANKERS, die zich opwierp als trainer en óók wel deelnam aan een tienkamp met bescheiden resultaten. Voorts namen als A.J.G. Strengholt, Dr. Selman discus en kogel, Joop Haitsma verdienstelijk fotograaf. Dit alles was een voordeel voor A.V. '23 leden en een ondergeschikte rol voor A.A.C.-ers en andere clubleden, wat straks in deze opsomming van gebeurtenissen zal blijken.

KAREL LOTSY

Karel Lotsy was chef d'equipe in Berlijn, maar van enige bemoeienis heb ik persoonlijk niets gemerkt. De 100 en 200 meter hardlopen spraken hem kennelijk meer aan dan een 5e plaats in een 10-kamp, want een felicitatie kon er niet af. Toen ik ná de oorlog van de K.N.V.B. nul op rekest kreeg voor één plaatskaart voor een wedstrijd in ROTTERDAM ben ik brutaal geweest om hem hierover thuis te bellen en dat begon zo: " Karel, je spreekt met Jan Brasser " en zowaar kende hij me nog;" het verhaal vindt U hieronder!

Na de oorlog was er een voetbal-wedstrijd in ROTTERDAM, die ik graag wilde bijwonen, maar de vraag was, hoe kom je aan een kaart. Voor de hand liggend een brief aan de K.N.V.B. in den Haag, mij aan een kaart te helpen, daarin memorerend vóór de oorlog tot de top van de Nederlandse Athletiek behoort te hebben onder vermelding van een 5e plaats in de 10-kamp Berlijn 1936, in 1938 bij de Europeesche Kampioenschappen te Parijs als niet-specialist 3e op de 110 m. horden en in 1939 kampioen van Engeland op de 120 yards horden, alle 3 record-prestatie 's, maar mijn verzoek werd niet ge-honoreerd. Door mijn Agenturen in Groningen zijnde, sprak ik daarover met de bekende voetballer Otto Bonsema, die er stom verbaasd over was, dat de K.N.V.B. mijn aanvraag voor slechts 1 kaart van de hand wees en noemde dit een groot schandaal. Ten einde raad Karel Lotsy gebeld en het verhaal hierboven verteld met gelijk de vraag of hij me nog aan een plaatsbewijs kon helpen; in Den Haag kende men Jan Brasser van de atletiek niet! Waarop Karel Lotsy zei; " **Sport & business moeten streng gescheiden blijven!** " JA,JA"! Karel was directeur van een grote verzekeringsmij; had ook veel te zeggen bij de K.N.V.B. Het was moeilijk, zo zei hij, maar zou zijn best doen mij alsnog te helpen en dat lukte! Die Zondag met de trein naar Rotterdam en zat al vroeg op mijn plaats. Nog niemand om me heen en na lang wachten kwam de meute opzetten, nog niet zozeer om me heen, maar dat duurde niet lang meer. Die kwamen, keken naar me en de vraag die bij me opkwam was; zouden ze mij herkennen als zijnde de athleet van voor de oorlog? Het viel mij op, dat zij, die kwamen, elkaar allemaal kenden, want het was Dag Truus, Dag Piet enz. enz. Bij elkaar wel een stel of 20, die vóór, achter en opzij plaatsnamen, totdat iemand mij aanstootte en vroeg; " zit U óók in verzekeringen? Die opmerking van Lotsy over Sport & Business aan mij gedaan, leverde het bewijs, dat zulks niet voor eigen business gold.

ONGELOOFLIJK!

Den bezorgde toeschouwer op de tribune (lange zijde) , kennelijk op de hoogte van de stand na 9 nummers (toen nog 4e in de rangschikking) vond het lopen door mij maar slaajes en riep voor mij duidelijk hoorbaar ; " hê klootzak, kun je niet harder " ? Hij wist niet, dat ik bij het polsstok-hoogspringen m'n rechter-enkel gekneusd had in mijn poging de geleden schade op de 100 m en 110 m.horden, welke nummers door mij werden gewonnen wat op te vijzelen, maar dat pakte jammer genoeg anders uit en kostte hem een zekere 4e plaats! U ziet hieruit, dat er een gereede kans aanwezig was om als 4e te eindigen, maar dan moet je geen pech hebben, zoals mij overkwam+ daarbij de zwakke series op de 100 m. en 110 m. horden ervoor!Daardoor was het niet mogelijk met die gekneusde enkel op de 1500 m. een goede tijd neer te zetten en naar later bleek ik een ietsje korter onderweg dan Parker!Afwachten hoeveel plaatsen ik gezakt zou zijn ; tijdens de nummers hoorde je niets over de stand en dat moest blijken na afloop ; gelukkig bleek dit maar één plaats te zijn en dus **VIJFDE!**

Wat gepresteerd is, grenst aan het ongelooflijke!

Zijn in BERLIJN gevestigd record record had nog een stuk beter gekunt, maar in 1938 ging de 10-kamp op de EUROPEESCHE KAMPIONENSCHAP-PEN in PARIJS niet door. Dit was voor mij een grote teleurstelling, want hier had ik naar alle waarschijnlijkheid m'n slag kunnen slaan met de 1-ste plaats op dit nummer. De T.C. van de K.N.A.U. bedacht het plan mij daar te laten starten op de 110 m. horden; wel leuk, maar daar voelde ik weinig voor. Als tienkamper tegen een hoop specialisten! Kom nou! Inmiddels was ik te weten gekomen, dat de T.C. geen plaats ingeruimd had voor onze 50 Km.snelwandelaar A.P.C. TOSCANI, die in BERLIJN 1936 op dit nummer 10-de geworden was, maar U begrijpt 't al, 't was een A.A.C.-er. Dat was voor mij een trap tegen 't zere been , terugdenkend aan het geval CARLIER in 1936 en liet de keuze-commissie weten, niets te voelen voor die uitnodiging en dat ze het aan mij te besteden geld maar beschikbaar moesten stellen aan de snelwandelaar TOSCANI. Laat men nu gehoor hebben gegeven aan mijn voorstel en kreeg TOSCANI alsnog een uitnodiging voor PARIJS. Jammer genoeg kon hij zijn Berlijnse prestatie van '36 niet waarmaken! Wat mij betreft de keuze-commissie haar zin gegeven en toch maar naar PARIJS voor die 110 m.horden. Het werd een 3e plaats achter de keien van toen FINLAY van Gr.Brittannië & LIDMAN Zweden en gelijk een nieuw Nederlands met 14.6 sec.TOSCANI heeft nimmer geweten van mijn be-moeienis om hem mee te krijgen, want dat zou hij beslist niet leuk hebben gevonden en zijn prestatie hebben kunnen be-invloeden. Wat mij betreft als niet specialist 3e te worden, mag toch wel UNIEK genoemd worden. Als 3e prijs een fraai uitgevoerde zilveren medaille, die alles wat door mij aan prijzen vergaard is, in de schaduw stelde. Deze troep cadeau gedaan aan A.A.C. voor hergebruik voor zover mogelijk.

DE TIENKAMP IN PARIJS. 38

Toen in 1938 te Parijs de Europese kampioenschappen niet doorgingen, zou ik uitgezonden worden voor de 110 m horden.

Maar daar had ik geen interesse in

Tot de aangewezen deelnemers behoorde niet onze 50 km snelwandelen A.F.C. Toscani, die in 1936 bij de OLYMPISCHE SPELEN te BERLIJN 10e of 12e werd. De 10-kamp ging niet door en als deelnemer was dat voor mij een grote strop, gezien de vorderingen op verschillende onderdelen gemaakt en een grote kans op de titel. De reden hiervoor is mij onbekend gebleven, maar voor mij betekende dat **Pech** resp. een grote teleurstelling! Men wilde mij inschrijven voor het nummer 110 m. horden, maar het uitkomen tegen specialisten hoefde voor mij zo nodig niet! Vandaar mijn voorstel, het **geld aan mij te besteden**, te spenderen aan **Toscani**. PARIJS had voor mij door wegvallen van de 10-kamp geen interesse en bleef liever thuis! Maar zie, mijn voorstel had voor Toscani succes, hij ging dus mee en het aanvankelijke voorstel als deelnemer aan de 110 m. horden bleef intact. **Toscani** heeft hiervan nooit geweten, want dat heb ik hem nooit verteld. Jammer voor hem kon hij zijn Berlijnse prestatie niet verbeteren en het meedoen op de 110 m. horden temidden van de specialisten resulteerde in een 3e plaats in 14.6 sec. achter FINLAY Gr. Brittain en LIDMAN van Zweden; die 14.6 sec. betekende een nieuw Nederlands record! Dat ik toch maar gegaan ben ofschoon weinig interesse (vandaar voorstel Toscani te sturen) heeft bij die gelegenheid onverwacht een record opgeleverd met als beloning een fraaie zilveren medaille! De enige medaille in mijn bezit, alle gewonnen medailles zijn door mij aan de club geschonken voor her-gebruik.

RAZZIA OLYMPISCH STADION.

Toen de Duitsers in 1940 Nederland binnenvielen, stond mijn besluit vast; stoppen met de atletiek, omdat ik niet wenste om te gaan met pro-duitsche atleten en/of N.S.B.-ers; zelfs gaan kijken was er meer bij! A.A.C. hield in het Olympisch Stadion op een Zondag wedstrijden, toen de Duitsers daar een razzia hielden en honderden jongens oppakten en wegvoerden. Het lukte een aantal van hen zich te verschuilen in de gleuven van de bochten in de wielrenbaan en die zaten daar nog toen ik thuis kwam. WIM HENNINGS belde me of ik bereid was met hem te trachten die jongens te bevrijden uit hun schuilplaats. Dat zou tegen schemer moeten gebeuren en met een smoes (we kwamen 2 schrijfmachines halen, die in de verwarring waren achtergebleven) kregen we van de Duitse Wachtpost toestemming en wij langs bekende weg het middenveld op. Ik zou op de rand van de gleuf lopen en roepen; "hier spreekt Jan Brasser, kom te voorschijn en verzamelen op het middenveld" Successievelijk verschenen koppen boven de rand en kwamen te voorschijn, die zich naar de middencirkel spoedden, opgevangen door Wim Hennings; het was een 10 of 12 tal. We hebben ze bij de MARATHON-TOREN over het hek geholpen en gezegd: "en nou als de sodemieter naar huis". Veel later vernomen, dat zich onder hen óók een der gebr. Kloos heeft bevonden, die in een T.V. uitzending over dit geval heeft verteld en gezegd, dat Jan Brasser hem o.a. uit het Stadion heeft geloodst. Hennings en mijn persoontje na deze klus de Duitse Wachtpost verteld, dat we de machines niet hadden kunnen vinden en dat moesten ze wel geloven! **WIM HENNINGS VOELDE ZICH NIET HAPPY MET DIE WEGGESCHOTEN JONGENS ONDER DE WIELRENBAAN; DIE MOESTEN BEVRIJD WORDEN!**

BRASSER ZAL OP DE HORDEN NIMMER UITBLINKEN.

(zijn benen zijn hiervoor te lang) **GE-OUWEHOER** door de pers 2-6-'37.

In de krant van 2 Juni 1937 (let goed op datum) stond; " Brasser zal op de horden nimmer uitblinken, zijn benen zijn hiervoor te lang. " Nou, Nou, dat is me toch wat! Na de IO-kamp in BERLIJN '36 ben ik me daar op toe gaan leggen; niet door dit krantenbericht, maar voor het aankweken van snelheid in 't algemeen en zie, in 1937 al kampioen van Nederland in 15 sec. Geen specialist zijn in 1938 bij de EUROPEESCHE KAMPIOENSCHAPPEN een 3e plaats + een Nieuw Nederlands record in 14.6 sec. Een jaar later (dus 1939) bij de Engelse Kampioenschappen in London White City Engels kampioen op de 120 yards horden; weer in een nieuwe record-tijd van 14.7 sec. De Engelse recordhouder D.O.FINLAY was geblesseerd en deed dus niet mee, feliciteerde mij wel en liet weten, dat het voor hem de vraag zou zijn geweest als hij meegedaan zou hebben, of hij mij had kunnen kloppen!

Op 1 juli 1937 RECTIFICATIE. Profetie die niet uitkwam.

Jarenlang bezat Nederland een specialist uit Haarlem op de 110 meter horden, maar deze had over de grans geen snars in te brengen; bovendien deugde van zijn methode om een horde te nemen geen fluit! Nog zo 'n recordhouder op de 400 m. horden had van het nemen der horden geen kaas gegeten. Toen op 13-8-39 in de Landenwedstrijd tegen FRANKRIJK een 400 meter horden op het programma stond, leek het mij leuk om óók eens hieraan deel te nemen ; voor de IO-kamp had ik dit niet nodig . Ervaring had ik niet hierop , maar er wel van overtuigd, een redelijke tijd te lopen. Ik naar de keuze-commissie toe en hen gevraagd, of ze voor de 400 m.horden al een 2e man op het oog hadden, erbij zeggend, dat de recordhouder Bührmann Amersfoort " so wie so " de 1e man bleef . Een 2e man had men nog niet en liet weten, dat ik als 2e man wilde fungeren, waarmede zij accoord ging. Zo werkte de keuze-commissie. Kennelijk was men vergeten, dat door mij in de IO-kamp van BERLIJN de 400 meter in 51.5 sec. werd afgelegd en het nemen van de horden geen probleem opleverde! **Een derde plaats als niet specialist met een nieuw record Nederlands record !**

Niet onvermeld moet blijven, dat het opbouwen van prestatie's enorm veel tijd vergt en diverse uitstapjes buitenland zijn gehele vakantie opslokte. Maar zo-iets doe je voor je plezier en echt spijt heb ik er nooit van gehad.

Vriendenclub vergeet 't maar!

Na be-eindiging van de Spelen zou de gehele ploeg per trein terug gaan, althans dachten wij dat, maar later bleek, dat de estafette-ploeg bestaande uit Tinus Osendarp, Chris Berger, Wil van Beveren en Tjeerd Boersma per vliegtuig zouden terugkeren. Chris Berger, toen nog lid van A.V. -23 kon die uitnodiging niet accepteren, omdat hij met zijn vrouw Stans de Spelen had bijgewoond. Afgezien van het feit, dat de 4 genoemden individueel deelnemer waren op de sprintnummers 100 en 200 meter, behoudens Boersma (4e man van de estafette-ploeg) veroverde Osendarp 2 x een 3e plaats (100 en 200 m.) met 10.5 sec. resp. 21.3 sec. en moest v. Beveren genoegen nemen met een 6e plaats op de 200 m. In 1935 werd aan de genodigden, die de training voor de Spelen '36 mochten volgen, de wens ge-uit er een vriendenploeg van te maken, maar dat zou in de praktijk anders uitpakken! De leiders waren als al meerdere malen verkondigd, alle pro A.V. -23ers en door het beschikbaar komen van een vliegtuigplaats (die van Chris) had die zonder meer aan Jan Brassier ten goede moeten komen! Dat had zelfs al moeten gebeuren vóór v. Beveren met zijn 6e plaats op de 200 m., maar dat was vechten tegen de bierkaai! Boersma als clubgenoot van Jan Brassier valt met zijn houding in deze evenmin te prijzen, maar Piet Korver verdient grote blaam door te profiteren van het uitvallen van Chris door die niet aan onze IO-kamper te geven maar zichzelf daarmee te verrijken. Zegt U 't zelf maar, een 5e plaats in de IO-kamp of een 6e op de 200 m. Dat Korver meeding, zal wel in overleg met de overige T.C.-leden zijn gebeurd. Die opgelopen kneusing aan rechter enkel had hij opgelopen bij polshoog; zijn maximum (3.40) had hij al gesprongen, maar hij wilde proberen de 3.50 m. te halen om daarmee zijn punten-totaal op te vijzelen; punten die hij op de 100 m. en 110 m. horden door zwakke tegenstand misliep; beide series won hij in matige tijden, die beter hadden gekunt. Na polshoog met zwaar gekneusde enkel moeten speerwerpen en tot slot nog de 1500 meter, wat een kwelling werd; het was net of z'n spike rechts met water gevuld was! Een bezorgde toeschouwer op de tribune (lange zijde), kennelijk op de hoogte van de stand na 9 nummers (toen nog 4e in de rangschikking) vond het lopen door mij maar slapjes en riep voor mij duidelijk hoorbaar ; " Hé klootzak, kun je niet harder? ". Hij wist niet, dat ik bij het polsstok-hoogspringen m'n rechter-enkel gekneusd had in mijn poging de geleden schade op de 100 m en 110 m.horden, welke nummers door hem werden gewonnen wat op te vijzelen. Zijn maximum toen (3.40 m.) had ik gehaald en met 10 cm. hoger (dus 3.50 m.) hadden die 10 cms zijn be-oogd doel kunnen compenseren! Dat lukte niet en bij zo'n poging trapte ik met mijn linkervoet mijn rechervoet stuk. Gezwacht moest ik eerst nog speerwerpen, wat beter had gekunt en daarna tot slot de 1500 m, wat geen pretje was en het gevoel gaf, of je rechts een soppige spike aan had! Naar later bleek, kostte dat mij de 4e plaats en werd dus 5e. Met die gekneusde enkel maandenlang voor het naar bed gaan in heet soda-water gezeten! Die vliegreis was overbodig en de vraag is: "Wist Karel Lotsy als chef d'équipe hiervan?"! Vreemd!

EN ONBEGRIJPELIJK.

Gezien de zwakke resultaten op diverse nummers was zijn conclusie, dat sommige landen om maar acte de présence te geven, atleten stuurden, die beter thuis hadden kunnen blijven, zoals die Chileen wenzel in zijn serie 110 m.horden. En dat gold óók voor mijn 100 m.

Nieuwe startmethode?

Door mijn lichaamsbouw 2.00 cm en 96 kg. leek alles trager, verklaarbaar door de grotere passen en dat wreekte zich vooral bij de start, (toen nog uit holes, die men zelf moest graven). Tijd hierover na te denken had ik niet, want wie had gedacht, dat hij als NIEUWELING met in 3 jaar (1932-33-34)eigen gekweekte vaardigheid op de diverse nummers aangewezen zou worden in 1936 naar de OLYMPISCHE SPELEN van BERLIJN uitgezonden zou worden om NEDERLAND op het nummer TIENKAMP te vertegenwoordigen. Ik zelf niet in het minst en met pech over het geheel genomen toch nog met een 5e plaats huiswaarts kon keren! Na '36 heb ik mij tot denken gezet met als resultaat het afzetten met 2 benen gelijk, hetgeen neerkomt op uit de holes springen. Voor mij hield dat in, dat ik geen slow-starter meer was en heb er sindsdien baat bij gehad. Zie resultaten 110 m. horden 1938 PARIJS met een 3e plaats en in 1939 in LONDEN de 120 yards horden met een 1e plaats. Beide resultaten leverden nieuwe records op (zie prestatie - lijst)

DISCRIMINATIE

ADOLF HITLER de Führer discrimineerde in 1936 al door te weigeren, gekleurde winnaars (Jesse OWENS 100 en 200 meter) een hand te geven; bij blanken deed hij dat wél. Toen al hadden protest-stemmen moeten klinken , maar de massa accepteerde dat zonder morren!

KAREL LOTSY was de geestelijke vader van de OLYMPISCHE DAG en in 1936 aangewezen als chef d'Equipe van de Olympische Ploeg in BERLIJN.

Startblokken kwamen pas in Mei 1939, zij het in primitieve vorm.

TRAINEN MET HANDICAP

WIM HENNINGS paste een dergelijke methode toe en hierover nadenkend vertel ik U, wat hij hieronder verstond. Het loslopen geschiedde in de buitenbaan in omgekeerde richting, wat bij wedstrijden het gevoel gaf, dat de ronden korter waren. Bovendien was het beter ter voorkoming van de eenzijdigheid in houding en voor de binnenbaan was het beter, dat die niet werd gebruikt , want (toen nog gravel) door 't massale gebruik zo hard als beton! Er werd altijd met trainingspak aan ge-oefend, want dat gaf I. bescherming en betekende een soort handicap. Bij voorbeeld bij het hoogspringen: met andere woorden, nooit alles uit, want dan heb je in een wedstrijd nooit voordeel! Zelf moet je na-denken om je niet te vermoeien en een goede methode was om het weggegooid materiaal met de linkerarm terug te gooien, wat natuurlijk krakke-mikkerig ging. Zo idem met het springen (hoog en vér)!